

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3185/2022. (IV. 22.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Pécsi Törvényszék 9.K.700.497/2021/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A személyesen eljáró magánszemély indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján, melyben a Pécsi Törvényszék 9.K.700.497/2021/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 1.1. Az indítványozó 1997. március 21-től a Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság által megállapított rokkantsági nyugdíjban részesült, mely a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (a továbbiakban: Mmtv.) 33. § (1) bekezdése alapján 2012. január 1-től rehabilitációs ellátásként került továbbfolyósításra. A Baranya Megyei Kormányhivatal 71-2-06111/2015/9. számú, 2016. május 3-án kelt határozatával megszüntette az indítványozó rehabilitációs ellátását, tekintettel arra, hogy állapotában olyan tartós javulás következett be, melynek alapján 71%-os egészségi állapotára tekintettel már nem minősült megváltozott munkaképességű személynek. A Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal 2016. július 21-i határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta, egyben megállapította, hogy az indítványozó egészségi állapotának mértéke 69%, azaz nem minősül megváltozott munkaképességű személynek. Az indítványozó a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságtól kérte szerzett vagyoni jogára hivatkozással ellátása visszaállítását. Az első fokon eljáró bíróság 2.M.448/2016/11. számú, 2017. május 12-i ítéletével azzal az indokolással utasította el a keresetet, hogy az indítványozó korábbi ellátásra vonatkozó jogosultsága nem minősült jóhiszeműen szerzett jognak. A Kúria Mfv.III.10.581/2017/7. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét hatályában fenntartotta. A Kúria ítéletével szemben az indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, melyet az Alkotmánybíróság 3036/2019. (II. 13.) AB végzésével visszautasított.
- [3] 1.2. Az indítványozó 2020. október 16. napján kelt beadványában kérte a Baranya Megyei Kormányhivatalt, hogy állítsa helyre rokkantsági ellátását, tekintettel arra, hogy a rehabilitációs ellátása megszüntetésének alapjául szolgáló orvosi szakvélemények esetében nem állapítottak meg tényleges állapotjavulást. Beadványában az indítványozó arra kérte a Baranya Megyei Kormányhivatalt, hogy az Mmtv. 19/B. §-a alapján módosítsa vagy vonja vissza a rehabilitációs ellátást megszüntető, 2016. május 3. napján kelt, 71-2-06111/2015/9. számú határozatát, mivel az jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogot sért. A Baranya Megyei Kormányhivatal BA/67/00612-2/2020. számú végzésében arra tekintettel utasította vissza az indítványozó kérelmét, hogy az ugyanazon jog érvényesítésére irányuló, változatlan tényállás és jogi szabályozás mellett előterjesztett, megváltozott munkaképességű személyek ellátásának újbóli megállapítására irányul, melyet a bíróság már korábban érdemben elbírált. A Kormányhivatal végzésében döntésének jogalapjaként az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 46. § (1) bekezdés *b)* pontját és 120. § (1) bekezdését, valamint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 96. §-át jelölte meg.
- [4] A végzéssel szemben előterjesztett fellebbezésében az indítványozó formálisan arra kérte a Pécsi Törvényszéket, hogy helyezze hatályon kívül a Baranya Megyei Kormányhivatal végzését, kötelezze a Kormányhivatalt a 71-2-06111/2015/9. számú határozatának visszavonására és az eredeti állapot helyreállítása mellett új eljárás lefolytatására. Másodlagos kereseti kérelemként arra kérte az indítványozó a Törvényszéket, hogy vizsgálja meg az ügyében 2016-ban készült orvosi szakvéleményeket, semmisítse meg a Kormányhivatal indítványozó rehabilitációs ellátását megszüntető határozatát és kötelezze a Kormányhivatalt új eljárás lefolytatására.

- [5] A Pécsi Törvényszék 9.K.700.497/2021/5. számú ítéletében az indítványozó keresetét mint megalapozatlant elutasította. A Pécsi Törvényszék ítéletében rögzítette, hogy nem az ügy érdemében (az indítványozó rehabilitációs ellátására való jogosultsága, illetőleg állapotjavulása kérdésében), hanem abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az alperes hatóság végzését jogszerűen hozta-e meg. A Pécsi Törvényszék ítélete szerint pedig az alperes hatóság nem sértett jogszabályt akkor, amikor nem teljesítette az indítványozó igényét (Pécsi Törvényszék ítélete, Indokolás [21]).
- [6] 1.3. Az indítványozó ezt követően terjesztette elő az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszát, melyet utóbb kétszer is kiegészített. Kiegészített alkotmányjogi panaszában az indítványozó kérte Pécsi Törvényszék 9.K.700.497/2021/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. A kiegészített alkotmányjogi panasz szerint a támadott bírói döntés ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, a XIII. cikk (1) bekezdésével, a XXIV. cikk (1) bekezdésével, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel, valamint a 28. cikkel, az alábbiak szerint.
- [7] Az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmét azért állítja, mert megítélése szerint a Pécsi Törvényszék az Mmtv. hatálybalépését megelőzően létrejött jogosultság fennmaradásához utóbb előírt kötelezettséget kapcsol, mely az Mmtv. 33. § (6) bekezdésének visszamenőleges hatályát eredményezi. Az indítványozó szerint a B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogbiztonság követelménye is sérült, mert a Törvényszék nem vette figyelembe az Mmtv. 19/B. §-át, valamint a 327/2011. (XII. 29.) Korm. rendelet 13/B. § (1) bekezdés a) pontját az indítványozó keresetének elbírálása során. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmeként értékeli az indítványozó, hogy a hatalmi ágak szétválasztásának elvével szembeemelve a jogalkotó az Mmtv. 19/B. §-át úgy alkotta meg, hogy a végrehajtói hatalom mérlegelési jogkörébe utalja a rendelkezés alkalmazását.
- [8] Az indítványozó szerint sérült az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése alapján fennálló tulajdonhoz fűződő joga, mert a tulajdonnak minősülő, kötelezettséggel nem terhelt, végleges minősítésű jogosultságát anélkül szüntette meg a Baranya Megyei Kormányhivatal, hogy az indítványozó állapotában javulás bizonyítottan fennállna. Az indítványozó szerint korábbi befizetései alapján, illetve tényleges állapotjavulása bizonyításának híján „jogszerű várakozása” van a rokkantsági nyugdíja továbbfolyósítására.
- [9] A támadott bírói döntés azért ellentétes a XXIV. cikk (1) bekezdésével az alkotmányjogi panasz szerint, mert az ítélet alapjául szolgáló végzésében a Baranya Megyei Kormányhivatal nem tett eleget tájékoztatási kötelezettségének, illetve az indítványozó jogosultságának végleges jellegére sem volt tekintettel. Az indítványozó szerint a XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelme azért is megvalósult, mert a Baranya Megyei Kormányhivatal korábbi határozata az indítványozó tényleges állapotjavulására vonatkozó valótlan adatra épül.
- [10] Az indítványozó arra tekintettel állítja az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jogának sérelmét, hogy a Pécsi Törvényszék ítéletét megalapozatlan tényállás alapján hozta, eljárása során eljárási szabályokat sértett, illetve a hatékony bírói jogvédelem elvével szembeemelve nem a kereseti kérelemben megfogalmazott kérdést vizsgálta. Az indítványozó szerint a Pécsi Törvényszék az indokolási kötelezettségének sem tett eleget, amikor elmulasztotta tisztázni az indítványozó kérdéseit, továbbá azt sem indokolta meg, miért nem vizsgálta a Baranya Megyei Kormányhivatal határozata semmisségének, valamint az indítványozó részére rokkantsági nyugdíjat megállapító határozat anyagi jogerejének kérdését, illetőleg miért nem indokolta meg, hogy nem kezdeményezi az Alkotmánybíróság eljárását. Végül, az indítványozó perbeli mulasztására utaló törvényszéki indokolást a fegyverek egyenlőségének sérelmeként értékeli az indítványozó.
- [11] Az indítványozó szerint azért sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésébe foglalt jogorvoslathoz való joga, mert eljárása során a Törvényszék kizárta a tényleges állapotjavulás vizsgálatát és bizonyítását.
- [12] Az Alaptörvény 28. cikkének sérelmét azért állítja az indítványozó, mert a Pécsi Törvényszék eljárása során eljárási szabályt sértett, az Mmtv. 19/B. §-át tévesen értelmezte, illetve a tényleges állapotjavulás mint az ügy érdemét érintő kérdést kivonta a bizonyítandó kérdések köréből.
- [13] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésének megfelelően elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [14] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. A Pécsi Törvényszék ítéletét az indítvá-

nyozó 2021. július 13. napján vette át, az alkotmányjogi panasz pedig 2021. augusztus 25. napján, határidőben került benyújtásra.

- [15] Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő az Abtv. 27. §-ra alapított alkotmányjogi panaszát.
- [16] 2.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdésének megfelelően alkotmányjogi panasz előterjesztésére csak valamely Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozással van lehetőség. Az Alkotmánybíróság állandó joggyakorlata szerint az Alaptörvény 28. cikke nem biztosít az indítványozók számára olyan, Alaptörvényben biztosított jogot, amelyre az Abtv. 27. §-a szerint alkotmányjogi panaszt lehetne alapozni [legutóbb: 3535/2021. (XII. 24.) AB végzés, Indokolás [31]], ekként ezen indítványi elem nem felel meg az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja követelményének.
- [17] Abban is következetes az Alkotmánybíróság gyakorlata, hogy a B) cikk (1) bekezdésének sérelmére alkotmányjogi panasz csak kivételesen, a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás, valamint a felkészülési idő hiánya esetén alapítható [lásd például: 3371/2020. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [15]]. Ennek megfelelően az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmét állító indítványi elem érdemi elbírálásra csak annyiban alkalmas, amennyiben az indítványozó a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmának sérelmét állítja, a B) cikk (1) bekezdésének sérelmét állító indítványi elem ezen túli részében nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerinti feltételeket.
- [18] 2.3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt akkor fogadhatja be, amennyiben az határozott kérelmet tartalmaz. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja értelmében a kérelem akkor határozott, ha megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, az e) pont értelmében pedig a kérelemnek egyértelmű indokolást kell tartalmaznia arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [19] A Pécsi Törvényszék 9.K.700.497/2021/5. számú ítéletében abban a kérdésben döntött, hogy jogszerűen járt-e el a Baranya Megyei Kormányhivatal akkor, amikor BA/67/00612-2/2020. számú végzésével az indítványozó kérelmét azért utasította vissza, mert az ugyanazon jog érvényesítésére irányuló, változatlan tényállás és jogi szabályozás mellett előterjesztett ismételt kérelemnek tekinthető.
- [20] Tekintettel a Pécsi Törvényszék támadott ítéletének tárgyára, az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Pécsi Törvényszéknek az indítványozó állításával ellentétben valójában nyilvánvalóan azért nem döntött az indítványozó állapotával, illetőleg korábbi ellátásával kapcsolatos kérdésekben, mert erre a bíróság eljárására vonatkozó jogszabályi lehetőségek az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló közigazgatási per keretei között nem volt a bíróságnak törvényes lehetősége. A közigazgatási jogvita tárgya ugyanis [a Kp. 4. § (1) bekezdésének megfelelően] az alperes közigazgatási szerv BA/67/00612-2/2020. számú végzésében testet öltött közigazgatási tevékenységének jogszerűsége volt. Mindez egyben azt is jelenti, hogy az alkotmányjogi panaszban megjelölt B) cikk (1) bekezdése, XIII. cikk (1) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, illetőleg XXVIII. cikk (7) bekezdése az alkotmányjogi panaszban megjelölt indokolás alapján nem hozható összefüggésbe a Pécsi Törvényszék ítéletével, az alkotmányjogilag értékelhető összefüggés hiánya pedig az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az indítvány elbírálásának akadálya. Az alkotmányjogi panasz ezért ezekben az elemeiben nem teljesíti a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontja követelményét.
- [21] 2.4. Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben a határozott kérelem követelményének eleget tesz.
- [22] 2.5. Az Abtv. 29. §-a szerint az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kétegye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E feltételek vagylagosak, fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]].
- [23] Figyelemmel az Alkotmánybíróság részletesen kimunkált esetjogára az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének tartalmával kapcsolatban, az indítvány alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem fogalmaz meg. Az Alkotmánybíróságnak ezért azt kellett értékelnie, hogy az indítványban foglaltak alapján felvethető-e a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kétegye.

- [24] Az indítványozó arra tekintettel állítja az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jogának sérelmét, hogy a Pécsi Törvényszék ítéletét megalapozatlan tényállás alapján hozta, a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság korábbi ítéletéből annak szövegétől eltérve és nem megfelelően idéz. Az indítványozó szerint a Pécsi Törvényszék a hatékony bírói jogvédelem elvével szembemenve nem a kereseti kérelemben megfogalmazott kérdést vizsgálta, hibás jogértelmezést folytatott, ezáltal sértve meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését. A Pécsi Törvényszék indokolási kötelezettségének sem tett eleget, mikor elmulasztotta tisztázni az indítványozó kérdését, hogy a Baranya Megyei Kormányhivatal miért nem alkalmazta esetében a megváltozott munkaképességű személyek ellátásaival kapcsolatos eljárási szabályokról szóló 327/2011. (XII. 29.) Korm. rendelet 13/B. § (1) bekezdés a) pontját, illetőleg arra sem tért ki, hogy az indítványozó kifejezett kérése ellenére miért nem kezdeményezi az Alkotmánybíróság eljárását. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét arra tekintettel is állítja az indítványozó, mert a Törvényszék ítéletében nem tisztázta, hogy a Baranya Megyei Kormányhivatal törvényesen járt-e el az indítványozó ügyében, továbbá indokolás nélkül figyelmen kívül hagyta az indítványozó által javasolt, ügyében készült szakvélemények, iratok Kormányhivatal részéről történő beszerzését. Az indítványozó szerint a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütköző módon a Pécsi Törvényszék ítéletében nem indokolta meg, hogy miért nem vizsgálta meg a Baranya Megyei Kormányhivatal határozata semmisségének kérdését, miért nem vette figyelembe a Kúria Kfv.35.768/2016/5. számú, szerzett jogokra vonatkozó döntését, illetve miért nem vizsgálta az indítványozó végleges jogosultságát megalapozó, jogerős határozat anyagi jogerejének kérdését. A fegyverek egyenlőségének sérelmeként értékeli az indítványozó, hogy részére a Pécsi Törvényszék azért nem biztosított jogvédelmet, mert perbeli mulasztásával önmagát fosztotta meg attól a lehetőségtől, hogy igazolást nyerjen a Baranya Megyei Kormányhivatal eljárásának jogellenessége. Végül, az indítványozó szerint a Törvényszék ítélete azért ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével azért is, mert az Alkotmánybíróság 21/2021. (XI. 14.) AB határozatának, valamint 3024/2019. (II. 4.) AB határozatának megállapításaival szembemenve a tényleges állapotjavulás kérdését kivonta a bizonyítandó kérdések köréből.
- [25] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy hatásköre az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszok elbírálása során a bírói döntésben foglalt jogértelmezés alaptörvény-ellenességének, alapjogokkal való összhangjának vizsgálatára korlátozódik, és nem terjed ki a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírlatára. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság nem vizsgálja (és nem vizsgálhatja), hogy az indokolásban megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat [lásd például: 3516/2021. (XII. 13.) AB határozat, Indokolás [48]].
- [26] A Pécsi Törvényszék előtt zajló per tárgya az volt, hogy jogszerűen utasította-e vissza a Baranya Megyei Kormányhivatal az indítványozó kérelmét, azaz fennállt-e olyan jogerős bírói döntés, mely már korábban rendelkezett az indítványozó igényéről. Az indítványozó által állított eljárási szabálysértésekkel, értékelésre javasolt bizonyítékokkal, alkalmazandónak vélt jogszabályokkal, illetve irányadónak tekintett tényállással összefüggésben az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy azok nem a per tárgyával, hanem az azt megelőző előzmény-üggyel állnak összefüggésben, és csak akkor bírhattak volna jelentőséggel, ha a Baranya Megyei Kormányhivatal az indítványozó kérelmét érdemi vizsgálatra alkalmasnak tartja. Azáltal pedig, hogy az alapügy tárgya nem az indítványozó kérelmének tartalmi vizsgálata, hanem a kérelem formai vizsgálhatósága volt, sem a Baranya Megyei Kormányhivatalnak, sem pedig a Pécsi Törvényszéknek nem kellett kitérnie döntésében azokra a kérdésekre (ideértve annak a kérdésnek a megindokolását is, hogy a Pécsi Törvényszék miért nem kezdeményezi az Alkotmánybíróság eljárását), amelyek hiányát az indítványozó sérelmezi.
- [27] A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást fogalmazza meg, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon [7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]]. A bíróságok indokolási kötelezettségéből ugyanakkor nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása [legutóbb például: 3022/2022. (I. 13.)

AB végzés, Indokolás [27]]. Jelen esetben az indítványozó által sérelmezett, a Pécsi Törvényszék által indokolás nélkül hagyott indítványozói felvetések azonban a fentiek szerint, figyelemmel az Ákr. és a Kp. irányadó rendelkezéseire, valószínűleg nem tartoztak az alapügy tárgyához. Önmagában pedig az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {lásd például: 3441/2021. (X. 25.) AB végzés, Indokolás [20]}.

[28] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítvány az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem felel meg az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek egyikének sem, mivel sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, sem pedig a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét nem vetette fel.

[29] 3. Az Alkotmánybíróság a fentiekre figyelemmel az alkotmányjogi panaszt – az Ügyrend 5. §-a alapján eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján, az Abtv. 56. § (3) bekezdésére is figyelemmel, visszautasította.

Budapest, 2022. március 29.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3431/2021.

• • •